

Câmpul cu maci

Eugenia Calancea

Esti roșu ca sângele jertfei,
Picurând lacrima dimineții,
Din suferința nopții reci,
Purtând mesajul dragostei,
În inimile pline de iubire,
Iar uneori fața ta e chinuită,
De catifelate mângâieri,
Cu petale deschise spre soare,
Ce-nfloresc pe rând în veri
Pătrunse de căldură puternică,
Ce-ți doresc numai dragoste,
Cerând iertare la soare,
Iar focul pătrunde în noi,
Cu sudori reci pe frunte
Și aducând noaptea duioasă,
Cu cântări și închinări,
Pe întregul câmp roșu,
Aprinzând văpaia iubirii.